

[Elmquist.]

en Bestemmelse i Straffeloven eller i hvert Fald ikke at udvide de nugældende Bestemmelser, saaledes som den højtærede Justitsminister har gjort. Hvis den højtærede Justitsminister var gaaet den Vej, er jeg tilbøjelig til at tro, at hans Ønske om at undgaa en Diskussion om denne Sag snarere vilde være blevet opfyldt; hvorvidt det nu vil lykkes, vil Tiden — og jeg kunde maa- ske fristes til at sige det ærede Medlem Hr. Pinstrup — vise.

Jeg for mit Vedkommende deler i øvrigt den højtærede Justitsministers Syn paa Sagen, idet jeg anser en Diskussion for overflødig, naar en Ændring af hele denne Lovgivning forberedes; derfor synes jeg, som sagt, heller ikke, man bør foregribe denne Lovgivning, men bør holde sig til de nugældende Regler, og jeg tror, det vilde være heldigt, om man i hvert Fald i Udvalget kunde blive staaende ved det, der gælder nu.

Jeg skal her henlede Opmærksomheden paa, at man ikke i det foreliggende Lovforslag har medtaget Udøvelsen af Dyr lægevirksomhed under Begrebet Kvaksalveri; i den nuværende Lovgivning findes overhovedet ikke noget generelt Forbud mod at drive Dyr lægevirksomhed, kun specielle Forbud, og videre bør man formentlig heller ikke gaa.

Jeg kommer derefter til en helt ny Bestemmelse, som jeg derfor finder det rigtigt at omtale; den findes i Lovforslagets § 203. Denne Paragraf fastsætter, at den, som erhvervsmæssigt udnytter andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger, der ikke hører til deres Næringsvej, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar. Hensigten med denne Bestemmelse er, som det siges, at yde Beskyttelse mod, at andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed erhvervsmæssigt udnyttes til at forlede dem til Spekulationsforretninger. Jeg vil gerne understrege, at Forbrydelsen er fuldbyrdet i samme Øjeblik. Forledelsen har fundet Sted, uanset om den forlede lider Tab eller eventuelt faar Gevinst derved.

Bestemmelsen tilsigter altsaa positivt at forbyde enhver Udnyttelse af andres Ukyndighed o. s. v. til Spekulation, dog stilles der udtrykkeligt som Betingelse, at Udnyttelsen sker erhvervsmæssigt. Jeg skal ikke nægte, at jeg synes, denne Begrænsning stærkt formindsker Bestemmelsens Betydning. Ogsaa udenfor, hvad man kan kalde „erhvervsmæssigt“, kan der være Grund til at beskytte i hvert Fald unge mod Udnyttelse til Spekulation, og Ordet „erhvervsmæssigt“ er efter min Mening af saa ubestem-

melig Karakter, at jeg ikke tror, Bestem- melsen faar større Betydning; kun de aller- grelleste Tilfælde vil kunne rammes, naar den Begrænsning er indført. Men det kan jo være, at vi i Udvalget kan finde en bedre Formulering; Princippet i dette Forbud finder jeg er godt.

Jeg vil herefter gerne knytte nogle Bemærkninger til Blodskamsforbrydelsen. Straffen for denne Forbrydelse er skærpet i Forhold til Lovforslaget af 1924. Man kan vist være enig om, at denne For- brydelse er af en saa modbydelig Karakter, at der er al mulig Grund til at forbeholde sig at kunne straffe haardt, i hvert Fald hvor det er Forældre, der forbryder sig mod deres Børn; der er derfor Grund til at skærpe Straffen i Stedet for at sætte den ned. At Børn under 18 Aar ubetinget er straffri, naar en af Forældrene har for- brudt sig mod dem, kan jeg kun anse for rimeligt og naturligt. Efter Lovforslaget af 1924 skulde der særlige Omstændigheder til, for at Straffen for Personer under 18 Aar kunde bortfalde.

Jeg kommer derefter til Afsnittet om Forbrydelser mod Kønssædeligheden, som omhandles i Lovens 24de Kapitel. Den første Afvigelse, der her er fra Lovfor- slaget af 1924, gælder Spørgsmaalet, om der skal kunne være Tale om Straf for den Mand, der tvinger sin Hustru til Sam- leje. I Lovforslag 1924 hedder det derom i § 218, at hvis en Handling, der svarer til den i det første Stykke omhandlede For- brydelse, det vil sige en Voldtægtshand- ling, er forøvet mod Gerningsmandens Hustru, er Straffen derfor Fængsel. Denne Bestemmelse om Voldtægt mod Hustruen fandtes ikke i Kommissionsudkastet; og nogen dertil svarende Bestemmelse findes, som bekendt, heller ikke i vor nuværende Straffelov.

Grunden til, at man i Forslaget 1924 har medtaget denne Bestemmelse, har naturligvis været Ønsket om ogsaa at be- skytte Kvinden i et Ægteskab. Spørgs- maalet er imidlertid, om en saadan Be- skyttelse overhovedet kan skabes ved en saadan Bestemmelse, og om den over- hovedet er nødvendig. Jeg kan ikke nægte, at jeg er ganske enig med dem, der er betænkelige ved at indføre en saadan Be- stemmelse. Om der foreligger en saadan Tvang i et Ægteskab, vil alt for ofte være umuligt at bevise. Man maa sikkert paa dette Omraade være tilfreds med den Be- skyttelse, som Kvinden ogsaa i Ægteskabet har i Lovgivningen, specielt i Voldspara- grafferne.